

Modtaget af finsk

Løjtnant Raatikainen

den 21/2 1924.

I landet findes fem eller seks Stykker af de omtalte Sneautomobiler i Brug. Det repræsenterende Firma har to af dem, og Ræsten er i Hærens Besiddelse. Med dem har man gjort talrige Forsøg, men for saa vidt jeg har hørt, er de utilfredsstillende. I solo Kørsel har de klarat sig uden at blokere Differentialet, men hvis de bugserer noget, har man ofte maattet blokere. Gummibaandene har ikke behøvet nogen ekstra Adhæsionsmiddel, og man har heller ikke gjort noget ekstra, for at hindre Glidningen, idet man har kunnet stramme Baandene til i Tilfælde af Glidning. Om Stigningsvinkler har jeg ikke faaet nogen Oplysning, men de praalede i Firmaet med at Vognene, hvis de ikke bugserer noget, godt kan bestige Nikolaikirkens^{x)} Trappeterrain (?). Paa Isen mellem Sandhamn^{xx)} og Byen forsøgte man at vedligeholde Trafiken med en af Vognene, som slæbte en Slæde til 15 Personer, men det har aabenbart ikke været heldigt, eftersom man har forladt dette. Til at trække en Feltkanon var den altfor svag, og de bedste Resultater gav Fordson Traktoren. I al Almindelighed er de meget langsomt kørende, særlig i løs Sne, hvor man skal køre paa lavere Gear.

---

x) En 10 & 12 m høj Trappe, 30-35°.

xx) En ø udfør Helsingfors i Sveaborgs Fæstningsgruppe, hvortil Krigsministeriet vedligeholder Forbindelsen, om Sørendren ved Hjælp af Dampere, om Vinteren ved Hjælp af Hestekøretøjer. Et Snelag af 0 til 200-400 mm plejer at ligge paa Isen.